

UZASADNIENIE

B. S. został oskarżony o to, że w dniu 21 czerwca 2014 roku w J., kierował w ruchu lądowym po ulicy (...), stanowiącej drogę publiczną, samochodem osobowym marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym 0,86 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu oraz 1,59 i 1,28 promila alkoholu we krwi, to jest o czyn z art. 178a § 1 k.k.

Na podstawie ujawnionego w toku postępowania materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 21 czerwca 2014 roku około godziny 16:00 B. S. przyjechał samochodem do swojej synowej I. P. zamieszkałej w J. przy ulicy (...). Następnie około godziny 17 wrócił do miejsca zamieszkania w J., przy ulicy (...). Po przyjechaniu na parking osiedlowy zaparkował kierowany przez siebie samochód, po czym wypił alkohol w postaci wódki w ilości około 400 gram oraz 1 litr piwa, następnie udał się do domu. Po przybyciu do domu, J. P. wezwała policję, zgłaszając interwencję wskazała, że mąż kierował samochodem pod wpływem alkoholu. Po przyjeździe na miejsce funkcjonariuszy Policji W. W. i T. K. poddano B. S. badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. W pierwszym badaniu uzyskano wynik 0,99 mg/l alkoholu etylowego w wydychanym powietrzu, w drugim natomiast wystąpił błąd w związku z czym udano się z B. S. do Komisariatu Policji w J. celem dokonania kolejnego badania. Wówczas uzyskano u B. S. następujące wyniki: I badanie o godzinie 19.12 - 0,86mg/l oraz II badanie o godzinie 19.14 - 0,86mg/l. Po sporządzeniu stosownej dokumentacji, funkcjonariusze Policji zatrzymali oskarżonemu prawo jazdy, a następnie udali się z B. S. do szpitala w O. celem pobrania od niego krwi. Od oskarżonego pobrano próbkę krwi o godzinie 19.50 i po przeprowadzeniu badań z próbki tej uzyskano wynik 1,59 ‰ alkoholu etylowego we krwi oskarżonego oraz o godzinie 20.00 z której to próbki uzyskano wynik 1,28 ‰ alkoholu etylowego we krwi oskarżonego.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyjaśnień oskarżonego (k. 32-34, 64v, 84v-85), zeznań świadka T. K. (k. 84v), zeznań świadka W. W. (k. 84v), protokołów badania na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu (k. 2-3), protokołów badania na zawartość alkoholu we krwi (k. 21-23), informacji z policji (k. 76), opinii biegłego z zakresu rachunku retrospektywnego (k. 100-106, 121-121v).

Oskarżony B. S. przesłuchany po raz pierwszy w postępowaniu przygotowawczym nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia, w których wskazał, że w dniu 21 czerwca 2014 roku był pod wpływem alkoholu, jednakże pił go dopiero po godzinie 17, po zakończeniu kierowania pojazdem, wcześniej nie. Nadmienił, że w czasie kiedy nie pił alkoholu, udał się samochodem do synowej na kawę. Jak tłumaczył, po powrocie zaparkował samochód na osiedlowym parkingu i wypił 400 ml wódki po czym udał się do domu. Na miejscu czekała na niego żona, która wezwała Policję oraz syn i synowa, którzy zabrali mu dokumenty i kluczyki od samochodu. Jak wyjaśnił został poddany badaniu na zawartość alkoholu. Podkreślił jednak, że nie czuje się winny.

Przesłuchany w toku postępowania przed Sądem oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień.

Przesłuchany ponownie w toku postępowania przed Sądem oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia, w których wskazał, że oprócz 400 ml wódki wypił również dwa piwa o pojemności 0,5 l każde. Nadmienił, że Policja przyjechała do niego około 18.00, a alkohol pił przed godziną 18.00. Tłumaczył, że od godziny 14.00 do 18.00 był w domu. Jak twierdził, tego dnia jadł tylko śniadanie o 9:30 w pracy, obiadu już nie jadł. Tłumaczył, że nie wie dlaczego wcześniej wyjaśniał, że alkoholu nie pił przed godziną 17.00.

Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego za wiarygodne w zakresie w jakim wskazał, że spożywał wódkę i piwo, jak również w zakresie w jakim wskazał, że kierował samochodem przed godziną 17 w dniu zatrzymania, zanim wypił alkohol w postaci wódki i piwa; Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego również w zakresie w jakim wskazał, że alkohol spożywał po powrocie do miejsca zamieszkania, po godzinie 17, jak również w zakresie ogólnego przebiegu interwencji policji z jego udziałem; w tym zakresie jego wyjaśnienia są spójne, logiczne i konsekwentne, korespondują

z zeznaniami świadków T. K. i W. W., jak również z opiniami biegłego z zakresu rachunku retrospektywnego, jak również informacją z policji o zgłoszonym zdarzeniu.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego składanym w trakcie przewodu sądowego (k. 84v- 85) w zakresie, w jakim wskazał on, że od godziny 14 do 18 w inkryminowanym dniu cały czas przebywał w miejscu zamieszkania; w tym zakresie jego wyjaśnienia stoją w sprzeczności z jego wyjaśnieniami składanymi w postępowaniu przygotowawczym oraz przed Sądem w trakcie pierwszego przesłuchania, w których wskazał, że jeździł samochodem przed spożywaniem alkoholu oraz że opuszczał miejsce zamieszkania.

Oskarżony nie był wcześniej karany (k. 117), nie figuruje w ewidencji kierowców naruszających przepisy prawa o ruchu drogowym (k. 77).

Sąd rozstrzygając sprawę oparł się na opiniach biegłego lekarza F. W., który sporządził opinię co do stanu nietrzeźwości oskarżonego na podstawie przeprowadzonego rachunku retrospektywnego, są one jasne, spójne, pełne, nie ma w nich wewnętrznych sprzeczności.

Sąd zważył co następuje.

W ujawnionym w toku postępowania materiale dowodowym brak jest podstaw do ustalenia, że oskarżony B. S. dopuścił się dokonania zarzucanego mu czynu z art. 178a § 1 k.k.

Na wstępie należy wskazać, że Sąd rozstrzygając sprawę nie dysponował zeznaniami świadków E. S., I. P. i J. P., które to w postępowaniu przygotowawczym złożyły zeznania stanowiące podstawę do wniesienia aktu oskarżenia, natomiast w postępowaniu przed Sądem osoby te odmówiły składania zeznań, podobnie jak wezwany w charakterze świadka M. P. (k. 64v-65, 70v).

Sąd rozstrzygając sprawę uznał za wiarygodne zeznania świadka T. K.. Wersja zdarzenia przedstawiona przez niego jest spójna i logiczna, co do przebiegu zdarzenia i jego okoliczności jest również zgodna w odpowiednim zakresie z wyjaśnieniami oskarżonego, adekwatna do udziału świadka w zdarzeniu. Okoliczności przez niego podawane wskazują, że świadek bez wątplenia pamiętał osobę oskarżonego, zasadniczy przebieg i miejsce tego zdarzenia; nie przedstawiał okoliczności co do których nie miał wiedzy bądź których świadkiem nie był. Świadek jest funkcjonariuszem Policji, osobą obcą dla oskarżonego, nie ma interesu w tym, aby składać zeznania nieobiektywnie niekorzystne dla oskarżonego.

Zeznania złożone przez świadka W. W. – funkcjonariusza policji, również należało uznać za w pełni wiarygodne, są one jasne, spójne, adekwatne do udziału w sprawie, świadek podaje okoliczności o jakich pamiętał i o jakich nie pamiętał, nie ujawniły się okoliczności osłabiające ich wiarygodność.

Sąd rozstrzygając sprawę oparł się na dokumentach ujawnionych w sprawie, uznając je za wiarygodne, mając na względzie, że są one niekwestionowane przez żadną ze stron, ich treść oraz forma nie budzą wątpliwości, przy czym Sąd miał na względzie, że ilość alkoholu spożytego przez oskarżonego wskazana w protokołach badania na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu została wpisana na podstawie deklaracji oskarżonego, który przesłuchiwany w charakterze podejrzanego podał dla siebie mniej korzystne okoliczności, wskazując, że spożył nie tylko piwo ale i wódkę.

Zgodnie z art. 178a § 1 k.k. odpowiedzialności karnej podlega każdy, kto znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym.

Do przypisania oskarżonemu winy za czyn z art. 178a § 1 k.k. zarzucany w akcie oskarżenia należało wykazać bez żadnych wątpliwości, że oskarżony w dniu 21 czerwca 2014 roku w J., kierował w ruchu lądowym po ulicy (...) stanowiącej drogę publiczną, samochodem osobowym marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym 0,86 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu oraz 1,59 i 1,28 promila alkoholu we krwi. Przeprowadzone w toku przewodu sądowego postępowanie dowodowe nie pozwoliło na ustalenie bez żadnych

wątpliwości, że oskarżony kierował samochodem będąc w stanie nietrzeźwości w okolicznościach opisanych w zarzucie aktu oskarżenia. Przede wszystkim należy wskazać, że wobec odmowy składania zeznań przez świadków E. S., J. P., M. P. i I. P., z którego to uprawnienia osoby te skorzystały po rozpoczęciu przewodu sądowego, brak jest dowodu z zeznań świadków, którzy mieliby widzieć, że oskarżony kierował samochodem będąc w stanie nietrzeźwości. Poza tymi osobami nie ujawniono innych osób, które okoliczność tę miałyby widzieć.

Nadto funkcjonariusze policji – T. K. i W. W. - przybyli do miejsca zamieszkania oskarżonego i dokonujący jego zatrzymania zgodnie zeznali, że oskarżony w trakcie interwencji wskazywał, że alkohol spożywał po przyjechaniu do miejsca zamieszkania, nie mieli problemów z komunikacją z oskarżonym, nie było widać zaburzeń psychomotorycznych w zachowaniu oskarżonego związanych z zawartością alkoholu w organizmie, wskazali również, że oskarżony nie został zatrzymany podczas kierowania samochodem w ruchu lądowym. Co za tym idzie, świadkowie ci potwierdzają wersję zdarzenia podawaną przez oskarżonego w wyjaśnieniach w postępowaniu przygotowawczym, w której wskazał, że alkohol spożywał po powrocie do miejsca zamieszkania, po zakończeniu kierowania pojazdem. Zarówno z zeznań tych osób, jak i z protokołu badania na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu wynika, że badanie na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu u oskarżonego zostało przeprowadzone na jego posesji, kiedy nie znajdował się w samochodzie.

Sąd rozstrzygając sprawę miał na względzie, że opinia biegłego lekarza, który przeprowadził ustalenia co do stanu nietrzeźwości oskarżonego na podstawie rachunku retrospektywnego, uzupełniona ustnie na rozprawie pozwala na przyjęcie, że ustalony stan nietrzeźwości oskarżonego oraz zmierzona zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu i we krwi oskarżonego, powstały w wyniku spożycia deklarowanej przez oskarżonego ilości alkoholu po godzinie 17 w dniu zatrzymania (k. 121v), co za tym idzie, dowód ten nie pozwala na zakwestionowanie wyjaśnień oskarżonego w zakresie, w jakim wskazał on, że alkohol spożył po zakończeniu kierowania samochodem.

W ocenie Sądu wobec powyższego należało stwierdzić, że brak jest dowodów uzasadniających ustalenie, że oskarżony spożywał alkohol, a następnie prowadził samochód w stanie nietrzeźwości w okolicznościach opisanych w zarzucie aktu oskarżenia, co za tym idzie, że popełnił on czyn z art. 178a § 1 k.k.

Wobec nie dającej się usunąć wątpliwości co do tego, czy oskarżony spożywał alkohol przed tym zanim prowadził samochód czy po zakończonej jeździe i czy w chwili kierowania pojazdem znajdował się w stanie nietrzeźwości, Sąd postanowił rozstrzygnąć tę wątpliwość na korzyść oskarżonego, zgodnie z naczelną zasadą procesu karnego „in dubio pro reo”, wyrażoną w art. 5 § 2 k.p.k., nakazującą nie dające się usunąć wątpliwości rozstrzygać na korzyść oskarżonego. Sąd uznał, iż zeznania świadków nie dają możliwości jednoznacznego ustalenia przebiegu zdarzenia, mając na względzie, że świadkowie wskazani przez oskarżyciela publicznego odmówili składania zeznań, a inne środki dowodowe nie usuwają tych wątpliwości, w związku z tym zobowiązany był do zastosowania zasady wynikającej z art. 5 § 2 k.p.k. W takiej sytuacji należało uznać wersję przedstawioną przez oskarżonego w wyjaśnieniach za wiarygodną i przyjąć, iż nie kierował on samochodem będąc w stanie nietrzeźwości.

Z tych też powodów należało oskarżonego B. S. na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 414 § 1 k.p.k. uniewinnić od zarzucanego czynu, uznając, iż jego zachowanie nie nosi znamion przestępstwa określonego w art. 178a § 1 k.k., jako że nie jest możliwe ustalenie bez żadnych wątpliwości, że kierując samochodem w dniu 21 czerwca 2014 roku znajdował się on w stanie nietrzeźwości.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. i 626 § 1 k.p.k. wobec uniewinnienia oskarżonego.

Z powyższych względów orzeczono jak w sentencji.